

عنوان مقاله:

رفتار اخلاقی با ناهم کیشان از دیدگاه تفاسیر مسیحی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ادیانی، دوره 5، شماره 9 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سید حامد علی زاده موسوی - دانشجوی کتری، مطالعات تطبیقی ادیان گرایش الهیات مسیحی، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

مهراب صادق نیا - استادیار گروه ادیان ابراهیمی، دانشگاه ادیان و مذاهب.

خلاصه مقاله:

قاعده طلایی در اخلاق ایجاب می کند که «دیگران را چون خویشان دوست بداریم» یا «با دیگران آن گونه رفتار کنیم که دوست داریم با ما رفتار شود»؛ قاعده ای که گاه به صورت سلبی بیان می شود: «چیزی را که برای خود دوست نمی دارید برای دیگران نیز دوست نداشته باشید». اما این «دیگران» چه کسانی هستند؟ این آموزه ساده در دل خود پیچیدگی های فراوانی دارد. مفسران کتاب مقدس بر سر تفسیر این آموزه مشاجرات بسیار داشته اند. نزد برخی مفسران، «دیگران» صرفاً به هم کیشان اشاره دارد و قاعده طلایی رفتار اخلاقی را صرفاً با آنان لازم می دارد. در نزد گروهی دیگر، «دیگران» قدری عام تر تعریف می شود. مفسران عام گرا معتقدند کتاب مقدس رفتار اخلاقی و محبت در حق همه انسان ها را لازم شمرده است. در این میان مفسرانی هستند که با در نظر گرفتن درجاتی برای محبت، معتقدند محبت کامل فقط باید در حق هم کیشان صورت پذیرد و پایین ترین درجه محبت معطوف به ناهم کیشان است. این مقاله می کوشد دیدگاه الهیاتی مسیحیت را درباره این مسئله بکاود. برای بررسی دیدگاه های این دین به سراغ متون مقدس و منابع تفسیری آن رفته است.

کلمات کلیدی:

اخلاق، ناهم کیش، رفتار اخلاقی، مسیحیت، تفاسیر کتاب مقدس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1396075>

